Frustugo Bibliothek

Förord till den elektroniska utgåvan

Frustugo Bibliothek har digitaliserats av **KvinnSam på Göteborgs Universitetsbibliotek** och genom en högupplöst pdf-fil i sept 2011 anpassats till projekt Runeberg såsom 300 dpi jpg-bilder i färg och 600 dpi G4 svartvita tiff-bilder av Ralph E.

Detta är ett av 1770-talets tidiga fruntimmerstidskrifter, varför upphovsrätten för länge sedan är utgången.

Verket har Ralph E lagt upp på Internet Archive, där den kan läsas såsom en uppslagen bok i färg.

Frustugo **Bibliothek. Första Stycket.**

Stockholm,
Tryckt hos Wennberg och Nordström.
1770.

Företal.

Skal då Mankönet ensamt, oemotsägeligen och ouphörligen styra Bokprässarne här i Riket? och månne Swenska Fruentimret aldeles afsagt sig alt anspråk på samma förmån? Eller är det ett owedersägeligit beslut, at all Wår Swenska läsning skal wara innesluten inom Post-Tidningarne och Dageligt Allahanda? Eller månne wi alt framgent skola låta oss nöja med Herrarnes Parti-Gräl, Politiska discourser och Stats interessen? Nej, mina älskwärda med-Fruentimmer, wi måste wäl en gång återtaga den rättigheten, at följa wår egen smak. Det är wäl icke utan, at wi ju stundom kunna förlusta oss i åtankan af wårt uptagande i de Ministeriella Förmaksconseiller; wi kunna taga wårt parti, raisonera, changera, conwertera med lika god smak, som wåra Cavaillerer men med alt detta behöfwa wi några hwilostunder, något oskyldigt at höra, något artiga at läsa.

I sådant afseende mina med-Fruentimmer, och i hopp, at I med mig härutinnan gören ett, har jag beslutit, at fullgöra hwad de mindre belefwade herrar efterlåtit, då de icke på flere tider behagat af Trycket skänka oss något wederlag, för det wi så benäget rättat oss efter deras politiske tycke. Jag öpnar derföre detta^rustugo bibliothek, til ^r tj^ mina^a-mer , i ingen annan afsigt , än at lämna Eder

någon förfriskning ^ mågen ieke stöta Eder öfwe^ namnet, som jag gi wit detta periodiska arbete^ ^åsom

mindre bevandrad i ^ärdom^ historien Och Spräk-

konsten , har jag ej fnnnit någon til mit änd^ mål lampeligare ^itnl , och jag förmodar, el^

ler åtminstone tänker bemöda mig^ at winna Edart behaga Ej mågen ^ föreställa Eder, at här blifwa

ägarinnor af nagon ^öks betraktelse , eller an^

uat dylikt ^ sådant wore at alt förmyeket mi^ ^rnka Edert förtroende, som i slika ämnen t^rde

äga mera insigt och förfarenhet än jag^

hurtiga Och wae^ tidsfördrif äro så m^

^ket mera mitt ögnamål härwid, som jaa til ^n-

nat^ mig ie^e förbundit^ Små nåtta ^istOrie^ter och lnstiga sagor blifwa således innehållet af det^

^a bibliothek, och til en begynnelse wil jag haf-

wa äran presentera för Eder richard ^berthon en

skiekelig yngling afgoda egenskaper, sOm åstun-dar Ert sällskap^

Sluteligen wil jag ej lämna osmält ^ det jag, til undwikande af hiuder, både för Eder,

för mig och för boktryckaren , ärnar^ småningom och ester hand meddela Eder några styren as

detta ^ibliothek^ ^ar^ wäl^ Wid Sybo^en den ^ ^^

Första Afhandlingen. Om Richard Oberthons Son

Richard Oberthon fylde snart sina aderton år. Han hade alt ifrån nijo års ålder studerat wid Uniwersitetet i Oxford i tanka at der ikläda sig Prästkappan. Hans naturliga lynne, underhjelpt af hans läromästares möda, skulle, kan hända, i framtiden gjordt honom til ett ljus i Engelska Kyrkan: om icke ödet ämnadt honom til andre förrättningar. Ingen liknade honom i ett uprigtigt, stadigt och böjeligt sinnelag, i en god och wältänkande själ, och et lyckligt utseende gaf hos honom så många kostbara gåfwor tilkänna. Hans wäxt war medelmåtti[gt h]ög, wäl ställd, ledig och otwungen. Hans lineamenter, tör hända; alt för wäl afpassade, alt för fina för en karl, som ännu mer prydde af den skiönaste hy, de wackraste tänder och hår. Han tycktes wara född ömsint, men man förmärkte intet hos honom något tekn til de häftiga passioner, som oroa själen, och oftast föra henne på willostigar. Alla år skickades honom, på det nogaste, en måttelig summa, som war tilräckelig att påkosta hans underhåll och hans studier, innom hwilka föremål all hans tragtan sig inskränkte. Korteligen, en stilla framtid tycktes, efter alt utseende wisa honom sin

behageliga morgonrodna, när en Prästman ifrån en församling i nägden af Oxfort, kommer hastigt in i hans kammare med gråten i halsen, Ack! min fattige Richard! sade han til honom, hwad i ären at beklaga! I hafwen förlorat alt: Mistriss Hallen är död.

Mistriss Hallen, en Bryggare änka i Southam, I Grefskapet Warvik föga rik och utan barn, hade upforstradt Richard; hon påkostade hans underhåld i Oxfort; Prästen war bägges deras wän.

Wid denna utlåtelse *Mistriss Hallen* är död, (hwilka ords hela påföljd Oberthon ännu ej tör hända i all dess widd kunde fatta) påminner han sig alt, hwarföre han war denna Gumman förbunden han rördes i sitt innersta, hans hierta wat beklämdt och hans ögon flöto i tårar.

Gråten min wän, gråten, sade den gode Prästen och omfamnade honom, jag tycker om desse prof af Edert förtfäffelige sinnelag; gråten, dessa tårar äro icke misstänkta. De äro söte i jämförelse emot dem, som i måsten fälla öfwer eder sjelf.

Hwad har jag ännu at begråta, frågade *Richard*, sedan jag förlorat den som war mig i Moders ställe?

Ja, min gosse; swarade Prästen, hon företrädde en Moders ställe, och I hafwen ingen som gör det efter henne; nu ären I lämnad åt tidens och ödets behag. I måsten nu ensam och utan hjelp draga er fram i ett Tidehwarf, därgifmildheten icke mera skönjes och där människokärleken nästan förkolnat. I Måste fara ifrån Oxfort, min wän. Öfwergifwa mina *studier*, frågade *Richard*? Och hwem skulle wäl sätta Er i stånd att fullfölja dem? inföll Prästen. Läsen, Läsen detta bref ifrån Mistriss Hallens giriga och obarmhertiga arfwinge.

Till Herr Borton, Hof-Präst på Woodstocks Slott.

"Ibland min afledna Systers, Mistriss Hallens papper, finner jag många af edra bref Min Herre, och i synnerhet

det sidsta I haft Mödan at skrifwa, med ständig begäran om penningar för en ung studerande wid Oxford. Arfwet är icke tilräckeligt at underhålla någon klient af det slaget. Min Syster har giordt både sig och oss mycken orätt, medelst de löjeliga utgifter hon åtagit sig för den personen: Och jag för min del, undrar mycket, huru hon kunnat i en sådan omständighet finna et Ombud af edert stånd, min Herre, som hade bordt föreställa henne - - - **här woro några rader öfwerstrukne och uttagne.)** Ware härmed huru det wil, så skolen I min Herre, göra mig Eder mycket förbunden, om I ej ytterligare med dessa ansökningar beswären den, som då lefwer er tjenarinna **Anna Fluste.**"

O himmel! ropade *Richard* och uplyfte ögonen, huru förnedrande äro icke detta för mig? Och huru skamligt warda icke Mistriss Hallens hennes wälgärningar förebrådde?Hålt up,^ min wän, sade Prästen, här kom-mer det an på dygden^ förgäten de^a nedrighe-^er ^ch bemannen eder med lmrtighet^ ^ag wet ^eke for hwad orsak Mistri^ Hallen har låtit u^-forstra eder^til et stånd, hw^lj naturligt wis ieke wor^n åmnad ^ och det utan at wi^ sin död göra nágou anstalt, huru j därnti skullen bibehål-las^ ^on har aldrig sagt, om j woren på något sä^tstä^t med henue, ej heller h^oem j måtten wara^ ^u då j ären beröfvad hennes hjelp läm-nad til eder sje^f, ^ch begåfwad med dygdiga e-genskaper, blifven ^ genom fattigdom och nöd, hwarmedjären ^mgifn^en, blottstäld förde hår-daste prof^ sänken på ^t skingra dem, min wän ^ - - - hwad skal jag då gjöra, min Herre? frågade richard? Hwem skal jag wända mig ti^ ^ ären den enda f^m jag känner^ ^ag har j^ w^nlagt mig at inskränka mig i enslighet, fåso^n

^fwerensstämmand^ med det lefnadssätt, hwilket ^ag utw^lt^ De förnäme Herrar, med hwilka

jag studerar, hafn^a tilbudit mig deras wänskap^ af blygsamhet o^ agtning har jag i^e fördristat antaga den samman jag har äfwen undwik^t om-^änge med mina jämlikar för at intet wäeka af-wund^ jag har ie^e en enda wän - - ^ - ^ch om j an haden af detta slaget, min kära richard, sloarade Prästen til hwad nytta sknlle det wäl wa-raeder? De sknlle ö^wergi^w^ föragtaer^ min w^n, ochj skn^len wara dubbelt ^loekeligare, om j ^oren känd uta^ dem^ För öfrigt är^ de alla un-ga ^ de hafwa ieke fria händer at handla efter ^eha^ med sina ägodelar, och om de än wille hjel-^aed^ så föreställen ed^r, at deras tilsynings^ ^ män ändoe^ aldrig sknlle tillåta dem anwända sit ^oda^å et ehuru så ädelt sä^ ^ h^en en^

läst boeker , min wän^ kännen ieke människor^ England har i förra tider alstrat et slägte, til ut-seendet mera^ hårdt ä^ ^n d^t ^r d^

mindre n^nkärt^ upritigt och w^örande^ ^å-ranu warand^fng^män, utwärt^ mera sade^, begifnepå o^rr^d ^ på frå^ri , på gi-righet, som är fogden d^, hafwa i^wärtes^ ^ch i sjelfw^ w^rket a^dt stg a^l m^nnisk^o^r-lek^ deha^oa förärat ända til och me^ den ä-delmodiga och upl^sta rorels^n , som gjorde dem upmärksamma om friheten de hafwa anammat en o^rs^nt galenskap, ochlopa som olinda tr^ldo-men i famnen , for at förskal sig med^ ^t bil^-hålla stt prål och sina o^rdenteligheter^ m^ ^oän , skolen j wänta hje^p af en hertig, en ^ord en ^riherr^e? ^m^edra heliga egenskaper ho^ någon af dem npwäkte en gnista afömhet och ^m-wårdnad, om j skullen föreställa eder den dårag-t^aa möjligheten , at b^ålla ed^ri de^ gunsts få masten j förgäta eder fjelf i ^n oafbruten kädja af nedriga will^arighete^ ^d^lfolket, fom är emellan d^a och sielfwa l^pen , förbryllade ^afen otidi^åhåaa at likn^ förra ^titlar ochl^öghet^ e^ter^ölja imedlert d dera^ förunde seders ^n förnedrad Nation l ^n bortskämd l ^n owärdig,^ mation - ^ - sätten eder öfwer henn^ mi^ wän, och gören ingen räkning på henn^ - -^en hwad skal då bli^oa af mig, inföll alt ^rt^on, meden mer och mer sorgen och jäm^ merlig röst? ^g har redan sade Presten, öfwerwagata^ la de lefnadssätt ^ag sku^e kunna hafwa at gifw^ rder til wal^ ^an kunde förestå ^der ^ uåg^

^ ^ riktrikt hn^ ^il läromästare och handledare för måg^n u^g ^erre^ men i ^nglinga-åren^, sen ^ sjelf ut som et ^arn, och in^n skulle drista anf^r-^ro er et sådant wärk^ ^ ^gsståndet skulle w^ra godt^ ^m man krigade lorb^e ^rsaker^ men ^ delands interesse är aldeles stridande emot de tvistigheter, för hvilka man nn utblottar det

både på fol^ och pengar^ ^an behöfver gällas de föreskrifter f^r at ärhå^la de lägsta tjenster^

och de^a späda lemmar upvnrne under stnderin-

gens stillhet , sknlle aldrig kunna uthärda desvå-righeter som åtfölja ^andtleret och Magneten

^hafven omtanka och heder, och j skullen, kan ^ända, förlora de^a ^gen^aper ibland en tr^pp ,

som med hugg ^ch slag måste drifvas enwt sten-den^ ^il at blifwa Soldat, min wän, f^rdra^

fem f^ts och ser tums längd, rörlighet och här^ dighet ^ alt det öfriga är onyttigt och kan hända skadeligt^ ^ ären ieke nog^ ung , at blifwa Sjö-man^ man måste ifrån spädare barndomen wän-^as til detta lefnadssätt, ja de^ utöfning mäst^

^ika som inympas i sjelfva bl^den^ ^eddaren ^ller Wäpnaren ^ utan annan asstat än vinsten af

de förslag l^an sig företager at verkställa , är al-tid fallen för hnshållning, han sknlle anse eder för

^n öfver^öds -^mund , hvarmed han ej ville he-lasta sit^kepp^ ^ sknllen ännu kunna lära et

^andtvärk, men därtil fordras lär^penningar^ ^tekl mitt barn jag ryser at säja er det enda

medel , s^m än är öfriga, för at i det l^ästa ^and

^ verlden förskasfa eder det s^m jorden srik^igt äfven under de hårdaste luftstrek , hestår, jäm-wäl dem s^m lefva utan samhällen och utan nä-

ringar , och dem vi^ kalla wilda - - - ^ mastan antaga t^nst ^ - ikläda mig drängs^ ^ 11 ^ ^

råeken , ropade ^icha^d helt hedröfwad - -

ja min wän ^ - - ^ Pestens tal l^ade ^ör ändamäl at småningom genom mindre förskräckande afättningar föra^i-

chard t^l det^a Obehaaeliga fall ^ men han warieke beredd däruppå^ ^ödd utan lwgfärd , hade han

doek en ädelhet i siäl^n , som tillät honom, at utan de stridaste tårar hetragta sig i det nya och

owäntade istånd ^ hwaruti man nu wille kasta honoms prästen sökte at aftorka dem, men han kunde i eke stämma deras källan ^warföre tagen ^ så illa wid eder, min kä-

ra richard? sade han til honoms ^et lefnads-satt, som jag föreslår eder är förnedrande, men

^ ha^wen intet at wälja u^på , och dygden för-ädlar alt^ ^ skolen ieke hafwa et tje^stehjons sinne, ^ skolen winlägga er om edra skyldigheters ^ agttagande, och sedan ^blifwit Edra herrar nödig, skola de fatta ömhet för eder^ ^ stället at med edra likar föra et lättjefullt lif^ skolen ^ nti hemlighet upodla ert sinne och ert sörnnft ^ de öfningar där j l^afwen gwrdt så god början ^ och j torden, kan händas en dag röna samma lye-heliga öde,som min wänHerr ^ighman^an war

betjent l^os Sr Eharles HerfOrd, wårt Sände-

^ud i constantinopel^ denssåwanliga smittan där-^läde^, tillika m^d en annan åkomma , lade bäg^

^e denne ministers Secreterare i arafwem Sir ^erfsord hade angelägna ^ch hemliga ärender a^ ^fsärda ^ han wste at Pi^man war pålitlig, tystlåten och är^ig, l^an nyttjade honom och wa^ nögd^ ^oad hände? min kära ^berthon^ Mi^ ^nn har nu mera satt sig ro ^uti^resskape^^ortfolk, med hundrade punds lifränta, och

allas högaktning, som känna honoms ^aren behjertad ^ man beewer mera mod och sinnes

styrka, i sänkningen än i n^högningen, i synnerv het om slutningen är då^örmyeket branta men

för ail ting bibehållen någOt^ af den frimodighet

som skal stadga ert beslut, sölgen den samma Och j skalen blifva warse , det man kan wara i det

ringaste stånd , utan at wara för^edrad^ ^et föreslagna m^del war motbjudande, me^ man gjorde honom däraf en nödwändighet^ Haus

otilräekeliga ärfarenhet hindrade honom at uptän^ hederligare utloägar^ Han måste fatta stttb^

slut, han gjorde som alla böjeliga och godtrogna sislar, han trampade sin egenkärlek och äfwen si^t

förnuft under föttren, Och han o^erantward^ de sig utan förbehåll i sin wänswård^

Han måste taga assked af Aeademien, af ^t wärdfolk, af de få han hade känt i ^rfOrt^

prästen hjelpa honom wid de^a små hösligheters

förrättande ^ En moders död Och trängande an^

ölägenheter föregofwos, som ordsak til de^ ha^ ^iga afresan ^ den blef ieke heller upskuten längre,

än til samma aftons Sedan richard wändt ^ penningar alt hwad som uti hans nya stå^d w^

^Onom Onyttigt, ^pstiger han pä Ebaisen bakom sin wän, Och är honom följaktig til WOOdstO eks Slotts

magister norton underrättar honom då Om be-la planen, och om de mått han redan tagit för

at påskynda de^ wärkställighet^ ^ hafwen i^ mer än fem och tiugn Guineer, min wän ^ de ä-ro alt för otilräek^liga, och j kunnen ieke nog sika at söka er ^ lägenhet^ ^ måsteu begifva eder ^å långt möjeligt är ifrån ^rford och de kring-liggande ^rter ^ nödwändighet^ där^s sinnen ^

sjelf utan ytterligare ^ewis^ iag har ^n sk^

tinge, kyrkoherden i ^utt^rfs Forsamling, ^ grefskapet D^on några mil ifrån ^reester^ans

Prästgäld är wäl föga ansenligt, men han har den lyckan, at wara något^hetydande i ortens ^ag har redan skrifwit honom til^m eder och berättat

h^nom den del af ert lefnadslopp, som kunde mäsk

bringa honom på ersida^ iag ^har fått ^r, han hoppas knnna bidraga til er önskan^ sen här

min h^st, hasten eder^ richard kom til ^uttors^ kyrkoherden to^ emot honom med godhet^ mensjelfwa denna han^

godhet hade någon ting tryekande med sigs

fattige go^e, sade han honom, man skal bmda

til l^ikt och olikt, f^r at hjelpa ers ^oda

sleräro swåra atfå^ men det skulle wara alt f^

illa, om ej^ någon näswis herrtienare innom ett par månader drifven ifrån något hederligt

hu^ här i nägdens Anmäld af mig , hoppas jag^

det ej skal mi^lye^as for eder, men s^dan k^

mer på edert eget upforandean, huru blifwe^ bibehållen^

^ichard^hade aldrig föreslält sig, at^ågr^

svårigheter eller omgångar skulle yppa sig, då man sökte en så ringa behållnings ^an fragad^

kyrkoherden alfwarsamt, om där w^ra engels-män ibland betjeningen^ de hus, om hwilka man talade^for ^nom^ ^an antager ogärna andrad

swarade Prästens Detta swar war för h^m ett

nytt amne^til förundrans ^uru w^re det möj^

liat, at ihland ett fritt f^lksinna så mångal

garliga at tj^na^ innesluten innom sinastnderin^ gar, hade han ansadt sina medb^rgar^, s^m ^oms och Spartas fordna ^nwåna^ ^ ^ch hau

wän^wäntade, kan hända, at sinna sina ^lngländar^ , omgifne af piloter rller ^padoeiska slafn^ ^an slutade deraf, at et ^ands allmänna wäl^ måga ieke altid wär^ar på alla enskildt^ le^ar där-af, och han föreställd sig straxt, at England måt-te innehålla en st^r mängd af lika så ol^keligt

folk som han ^ ^ han kunde aldrig tro annat, än den yttersta nod kunna bringa en människa ,

at genom wal af et sådant lefnadssätt , hestäeka den waekraste titul i werlden, at warden ^rimed-lem af Stor - britannien ^u är ändteligen richard boende i ^ntt^rfs ^ där han inlärt sig på et litet näringsställe^ och lefde nog s^ars^mt, men utkostade ändoe^ mer än hans förmåga wille tillåta, och wäntade tåligt hwad wärkan hans n^a beskyddares g^d-het kunde hafwa^ ^re månader hade gådt för-bi under en så smärtande tilställning^, och hans medel woro ^snart förtärd^ ^edigheter hade wa-rit, men andra hade förekommit honom, han hade blifwit afsedd , fom för swag och ömtålig^ ändteligen skiekade Prästen en morgon efter ho-nom^ ^inwän, nu hafwen j tjenst^ stig bak på minwagn, wi skola fara åt^lostern , til Sir ^omas Nettling, ^aronnet^ j skolen ^a npp ^ilad^, j kunnen aldrig komma i bättre hus^ hästarne w^ro ispända, de reste åstad^ Sir Georges ättling , en hland de rikast^ ^aroneter i England , fnratio fem år^ gammal , hade hwarken dygder eller laster^ S^m han wai^ g^d gifware, fant man lätteligen, at han wari^ frikostig om han ej blifwit ^ödd da^til alt för rik ^ men smickrare som kring hwärft ^honon^ j han^ ångdom , och gis^it h^nol^ ^

go^gon årfarenhet om deras slärd, hade^tt honot^ ^ den tanka, det människorna i allmänhet ej w^-ro wärde at göra godt afberådt m^ ^ ^an såg hono^ därsöre snarare låtarna penningar fara, än at han knnde sägas anwända dem^ ^an ha^ de alt ^öe liten insigt, alt för myeket andra af nö-den, för at wara werldsföragtare^ ^anwarhe-

gifwen på sällskap, utan at si^na nöje däris ^e^ ^errskaperne sina grannar hölt han bord, utan

at han brydde sig om dem , ^ch för syn skull ja-gade han sig b^de trött och utmattad^ ^ ridan-de knnde ingen wisa sig så enwis och häftig som

^aus han slog wad om otr^lig^ penninge-sum-mor, och satte altid någ^u på påst, som

^ ^den hölt han stg om da^n på en sällare, men sparsamt^ om natten såg man ho-n^m i alla de l^us, där spel och andra ^amlmga^ höllos ^ ^an stälte sig myeket nitisk o^ hegärli^

efter winning , ntan at wara dets På ^ållhu-fen blandade han sig stnndom med menigheten ,

för at synas ^lkwän^ på Fa^hall och ^emelaud, dausade han med grisetter, för at synas lättsin-

uigs ^an wiste sig på ^ofwet, för at syna^ förnäm, ^an omgiks med hertigar och jordar ^

sökte deras sörtr^lighet genom allahanda wägar^ och hoppades, at man omsider skulle förblanda ^lwnommed dem^ ^en han warden euda^so^ sjelf knnde förglömma datum af de^ Adelsbref^

det war^ast förfärskts ledamot af underhusets

war han altid ^inisteren tilgifwen ^ ehurnda^

den oek w^rs ^ådan war ^r ^eor^es i all-

manna lei^werne^ ^ det enskyldta ^ war ha^

artig ^omgängesmans ^an war god Husbonde^ på någon liten hetsighet och öfwerilning när ha^

^ade så hög^ tgnkg om glt hwad ^ono^ tjlhörde^

^t det i hans ögon hade du^elt wärde^ En häst, fom kastat trettio ^uineer i ink^p , hade k^apt stått åtta dagar i hans stall , innan han wore wärd se^tio^ Samm^ oegrepp gjorde han fig ^msina ^ods, sin skgt, sin betjening^ ^ady Ne^tling,^ hans Fru w^r den enda af hans til^ hörigheter, som war härifrån undantagen^ Han talte om l^ennemed all owäldighet, lefde kallsin^ nigt med hennes ^ch om man endast betragtat hon^m p^ denna sidan, sku^e man tagit ho^om, hos hwilken man eljest ej ^unde^lifwa någon ea^ raetere w^rse , för en sanskyldig engländare, ja^ för en af de yppersta norder i de tre ^iken^ ^ady ättling , några år yngre än hennes man, hal^e tilwant stg j hans ^mgän^e, och war blefwen äfwen så myndig s^m han^ ^ heines ungdom hade hon gjordt en

resa til Paris^ Hon hade där nästan dodt af ledsnad^ ^lt hade fynts henne kärft och orimmeligt^ Ef-ter sin återkomst, fylde hon London och Genljud den i De^onshire med berättelser om hwad ar-tigheter oeh ntwalda saker h^n sedt i Frankrike -- - - ^ unga åren hade hon haft w^ekert ut-seende, hon bibehölt ännu på skönheten sina an-fpråk, wäl eller illa ntförda , trodde sig om snil-le ^ch kwiekhet,^ och wille kost^ hwa^ det kunde, aöra fol^ upmärksamma på sig^ Det lyekade^ henne o^, genom det besynnerliga sätt, ati^on-don knndaöra ^an^dbyadens löjligheter och där åter utpeka stadens wederw^aheter^ ^ ^on-

don stälde lwn sig derföre, ^ som g^d hushållerska^ ämnen af ^andtwärket tröto henne aldrig, och

h^n bedömde ^uph^rligen landtle^wernet^ beh^ge-lig^eter^ När ^on k^m til^kas til sitt gods, ^råkade hon ^ständigt om Hof -äfwentyr , om^ ^ 17 ^ ^

staden , om komedien , ^om Förnäma , ^ånghara ^omaner^ ^wu ansåg ^andt- ^l^ fom idioter och wett^osa ^ emottog deras ^ru^

^ntimmer med öfverdrifven hö^iah^ , ^ n^ädd^

^ed någ^n ntsökt m^strman^e vårdslöshet^ de^a små nyeker när, kund^ m^n leswa m^d h^

som med ^aronetten, hennes ^an^ ^i^ dorothea ^ett^ing , ^ ^nda planta^ ^f ^ar^netens och hans ^rus ägtenskap, äm-uadgssina käräl^liga föräldrar, til^ det för-uämsta anlmd, forenade med myeken skönhet, et^ ömt och wälartadt sinnen, en god själ, och ett he-^ageligt upforande^ rennes ^up^orstran wa^ försummad, emedan hennes föräldrars earaeter^ ^eke tillät dem, at^ gå henne til handa med en for^ uuftia och stadig eftersyn ^ ingen af dem had^ no^ skiekelighet därtil, och ^å wist sätt brydde drsi^ ^ke meller därom^ Sir Georges fant intet så ^e-^ageligt^hos ^i^ Dorothea, som at hon wa^ ^ans dott^ ^ad^ Nettling ansåg henne altfö^ waeker,at hålla henne i ^ondon,och trodde at en lite^ landsort ej heller war tilräe^elig attilskapa hennr^ ^on förwiste henne därföre i sttt rum, föga ange-sägen at se heun^ winna b^lefwenhet, skälighet ^ch kundskaper^ ^i^ dorothea ^ som uu wa^ sjutton år gam^

mal, och hvars förstånd under d^n slags enslig^ lhet i ^wilk^n hon warit innesluten, hade af egen

^rist sökt sig dager, lat uu mera ingen ting gå ^ngtlöst förbi, som knnde förskal henne den up-^orstran^, hwilken man tyeker wägra henn^ ^et ^ade fallit hennes ^or in, at för syn skull, nå^ ^on tid hålla en italiensk ^nsteus i^uset^ ^ ^orotl^ea hade myeket begagnat sig af denna ^stmästgrel^ ^reläsninggr, ochgenolll^ran-

sysk dammar ^unafru^ fom länge warit i My^ ladys tjenst, förvärfvade hon sig tämmelig fär^ dighet i franska fpråket^ sådant war nu Richards tilämnade ^err-skap^ mostern, et ^lott där de hade der^s för^ nämsta säte, låg ser mil^ ifrån ^utt^ ^^na ^oäg lades snart tif ryggad Man anmälcr ^ til betjänt^ man frågar hwadan han k^mmer^ man beskådar hans skapnad^ de^a omständigheter

äro af alt för ringa betydelse för at tarfva be-skrifning^ ^m någ^t skulle aifwa ett nytt anse-

^nde åt detta n^g vanliga tjlfälle, så war det at se huru högeligen brydd och nprörd ^ichar^ var^

^et närvarande och det tilkommande gjorde ho-nom lika bekymmer ^ch skam^ ^an kunde iek^

säga ett ^rd til de frågor man gjorde h^nom ^

^yrko^erdrn fvarad^ i hans ställe, ef^er den sö-

reskrift ^Präst^n gifvit honoms richard å-ter hemsk och mi^uögd, til en brottslig, fom

skal afhöra stn dom , ansåg sig lika ^kelig,

om han skulle få afslag eller blifva antagen^ ^an frngtade det eoa, och bäfvade förödet an-

dra^ ^ehageligheterne , äfven de mäsk ned-slagna, äro ändo^ altid bel^ageligheter^ ^an

rodnade som en blod, men sjelfva rodnan up-

lifvade hans ansi^ Med fälda händer, ned-slagna ög^n, kroppen i oordentelig ställning ,

^hade han ändå ett ädelt utseende , och syntes

ändå wäl värt^ han kunde ieke gjöra en end^

vändning, somsag afv^g ut, och sjelfva han^ tystnad hade något talande med sig^

Milady hefalte ^oi^e, så var den^Fran^ syska dammar -^ungfruen^ namn, at låta ho-

n^m iföra sig ^ioreet ^ klädning en var ny och såg helt grann och prydande ut, så sn^rt

hanl^nn siek den på sig^ ^run wiste si^ ^ försöket och hefalte jungfru ^oi^ l^s^ ^en nya betjenten t^ spiskammare^ ett anhud, so^ hon med all förnöjelse emo^ ^om nn, richard, sade l^an til honom, det är ert namn, Er person anstår ^ilady, det år ieke bioar och en som ^ar den lyekan^ och j hafven därmed myek^t wun^ ^ten af den-

na ^stan, l^an är ifrån Ehieestcr, och dett^ en-kelt öl är wälsmakande^ w^ drieka ieke annat^här

på godset - ^ ban förtär int^ ^an fäller tårar l - - - ^ gråten richard ^ är det af glädje ? ^ kännen er l^eka , och jag unnar er den ^ - - ^lten då^ Sen på mig ^ -^ hafven waekra ögon^ ^lt sedan den dag

^ylady och jag foro ifrån ^aris, har jag in-tet sedt en ^så behagelig persedel - - - -

men äten då - ^ -^ richard begn^ämde ändteligen därtil - -sade ^ril^le, jag hörjar bliswa nögd med ^der, drieken de^ta glas - - ^ ^ begyn-nen komma eder - - - ^ lären wäl skänka mig eder wä^skap^ richard l ^ag tror mig re-dan litet has^oa förtjänt den samman ^run be-slntar aldrig något u^an mitt råd^ det kominer eadast an på er, at blifwa alt bättre och bät^ tre hos henne anskrifwem ^ag skal säga eder^ hn^ad j bören göra^ ^ skolen hafwa mig af n^den richard ^ där fordras årfarenbet^ stntlig^ het til at kunna bibehålla sig i ett sådant hus^

som dettas här är myeket f^lk, måug^ afwog^

handen, wett^oillingar , småtänkt Och oskä-ligt solk - - - ^ ären ^iladys fjerde

^akej - - Sen på hennes öfriga kwin^olk^ med de^a stora ögon, som ^ro skapad^ at se sa

^ ^ klart^lart^ ^ skole^ i^knnna tola dem^ än edra ^ammerater , dem måsten ^ fördraga^ men för^ golfen eder i^ke med dem , jag förbjuder eder de^ ^ - ^ät gå^ annu detta alas ^ich^ s^n ^ole wi skynda o^ at städa Miladys nattdn^ ^ord - - ^ sägen ingen tingl ^alen d^ ^ued mig, - - sinnen ^ Er wäl^ ^o men,^ min jungfru, sloarad^ ^ichar^ ^ed ett bedröfwadt hjerta - - ^ ^ skalen besinna er än^bättre, fortur ^oihle, åtminsto doppas jag så ^ i afton skal jag gifwa eder et^ kort begrep om wårt^errskap , och hela hnset^ läggen alt sådant på sinnet, ^ch om j uti nå^ ^on måtto bären eder illa til, skalen j aldrig ^nnna därtil skjnta skulden på ^oibles elaka

råds

richard hade fallit i goda händer^ ^ung-fru ^oible hade et ömt hjerta^ et lefwand^ ^yeke hade nu tagit där sin uprinnelse, ^ch lång^ ^från at^ utplåna det samma , lät hon det me^ all förnöjelse taga de djupaste rötter^

^oå eller tre dagar ging^ förbi , utan a^ ^ågot märkwärdigt tildr^g sig^ ^nngf^u ^oi-lble, hade ieke swårt at blifva warse ^ichard^ förbehållna och bedröfwadt utseende s^n^ han annu ej knnnat lägga b^rt^ hon inbillade sig, at ^ågon inwärtes srätande sorg wärkade detta lhos honom, och understundom tiln^itte hon ho-^om de^ ringa förtrde^de sör hennes Sedan richard gjordt sma sy^lor med den aldrano-^aste ordentelighet isrån sig, giek han altid ^

^n kammares ^ n låddes intet undwika sin ny^ bekantskap , men han sökte den samma ieke

sellers ^oi^le anstälte därofwer blygsauuua kla-

^ål^ .^wa^ gören uti eder kammare? sad^^on^tillwnom^ ensligheten afstår ^st ^olk, som äro skapade för at göma sig^ undan ^Sen e-der i denna Spegel, richard , är^n j därtil äm^ nad? ^ - -

iag gömermig iek^, swarade ^an^ jag ty^ ker om at n^ara syslosatt^ ^ag lä^r - - -

^lckomjknnden Fransy^ sade iungfrun - -

iag kan något ^ återtog richard - - - S^ hwilken liten förträng go^ nt^rast Foil^le ,

han kan fransyskas - - iag ^ wil wara er

Språkmästarinna, och gora er fullkomlig^ iaa måste lära er en af mina hem-wisor - -

ong inngfrn Foibleenwers af en nog kring-pridd slagdänga^ richard gas wika för frrskel-

en, at oek wisa hwad han kunden Han sön^ ^eeond^n ^ uttalet war felagtigt ^ meu rösten war tilöfwad och ^n^alisk^ ^oible hade sånär

blif^o^t för^oånads ^ , wi måste sjunga tilsam-

^uans, sade hon ^ iag skal underwisa er, så my^-iket j willen^ ^ dorothea hade kunnat få full^

^komna sig med mig^ wi hade hunnit långt n^

men en italiensk landstrykare, som k^m hit för-

ledit ar, har förbryllat henne aldele^s ^lt sedan

^ans byrtresa, iammar hon onphörligen de Swa^

uesanger han lart hennes ^et som står i hörnet

^ förstngan här ute , och liknar en sla^s kofsert^

är ännu en kioarlefva efter denna mannen ^ d^t är hans Spinnett ^ - Et ^laoer l söll ^

chard henne genal^ i talet? - - ^ ia, swarad^ ^oi^le , men alt är där i oordning ^ så länge det

^af något ljud ifrån sia, astät h^n aldrig ^t sk^

ma de^ thoner efter si^a italienska triers ia^

sknile lära henne mitt språk, detta hmdrad^en-

ues framsteg, och efter jag älskade hen^ u^tigt, har jag bragt detta inslrnment t^lystnad, som så osta bedrog henne at förnöta ti^ den utan gagm - - ^el ^r sa^t, richard ^ ^ag tror at j intet mi^hagen^ ^orot^ ^ag har blifwit warse, at hon ofta sedt på er n^ed förnögda och äfwen med blida ögom richard

slog ner sina och rodnade, wid detFoible sade dettas tordes jag fråga eder min jungfru , inföll ^han om ^ Sir Georges och ^ilady äro

äfwen nögde^ med min tjenst^ ^Orlady, åter tog ^Oil^e, älskar alt hwad jag älskar^ det ä^ ^ag, som styrer hennes tyeken, likasom jag på-sätter h^ne sina ^y^or och bonader^ H^ad ^arometeu bekräf^r^ såsom j worentre^sier-

d^delar sämre, skulle det ändå i hans ögon wara nog, at ^ uti åtta dagar warit i ban^

tjenst, han skulle iek^Ortbota er emot uågo^ af ^om^rska kejsarens Hei dukars

^edan ^oible talade, försökte richard ^faoeret, och rördes det samma, såsom e^ den där nå^

gorlunda war hemma i konsten - ro-pade ^oible, med förundran, linnen j spela

på ^laper ? något litet, sioarade richard, och ^m jag si^ betjena mig af detta, ^ skulle jag s^ka t^l at sätta det ^ ordning^ ^är det i er kammare, min loän, sade ^ungfrun^ ^ag ^an ut^n til ^ouperi^s Herdakväden och skal w^sa er dem^ ^nder den tiden richard war wid^ ^eade-

m^n, Och ^llansina alfwars^mmare göromål, lättade ^an sina sinnen med musikaliska öfnin-

^ Han hade godt gehör, fattade lä^t, ioar trägen och hade gjordt framsteg Sen han nu w^r blefwe mästare öfwer ^ lagret , hemtad

han ifrån vester l^wad som behöfdes til at la-^ d^t s^ma, och jungfru ^oi^ fant si^fnart mer än en gång nödsakad ^ genom n^e-kelhälet til hans kammare höra ha^ ö^nin^ ^ar^ ty han läste sig altid inne, und^ för^

gifvande, at ieke hlifn^a oroad i sina förrätt-^ingar^

Så mye^en kallsinnighet gjorde ieke ^ung^ fru ^ible mi^lunt^ ^et hjerta l^n föresats sig at intaga^ wa^ ännu owant, en strong up-fo^stran^ hade afhållit det ifrån all stags kär^

lekshandel ^ men man wste henne någon wän-skap, lite förtroende, och om man ändå syn-

tes alt för kallsinnig f^rhe^ne^så t^es man wara af is emot hela den öfriga uatur^

^an bygge et helt s^steme af h^pp, grundad^ på ännu svagare inbillningar^ ^dy Nett-

ling war frikostig, jungfrun hade dragit ny^-ta af denna lägenhet, ^ch förwärfwat sig en lit^n mätteligpenning^ man kunde låta se ett giftermål, en galanteri-bod i houdon , e^ch o^ inbilningen om eu sådan näring^ uti hwilken den waekraste man i werlden tog del, war för^ kjusande för det hufwud, som antagit den sam-ma, så^twislad^ man ieke, at ju en ^yn^ling, hwars öd^ bragt hon^m j den hårda omstäu-diaheten, at draga drångråeken, borde med u^

^äkta händer antaga ett sådant an^ud^

Foi^le war trettio fem år gammal, hade ännu nog frisk hy , listigt anseende , waeker

wärt^ hennes åtbörder, af naturen otwu^gne,-lektes wara det ännu mera, då man

fö^de dem med de^ iufödda ^lngelskorue af hen^ nes stånd ^ ju mer hon betragtade si^ fielf, j^ farligare fant h^n sig wara ^ ^ hwarken

^eunes förslager eller hennes behageligheter ha-någon wärkan på Richards h^rtg^ ^n o-^ekeli^ omständighet hade kastad honom ^ ^ nedriga ^ilstå^d, hw^utf^han sig nu b^f^ men hans sinne behölt ändå någ^n inwä^ lhögdragenhet^ Han hoppades rn gån^ ^^ draga sig däru^ur^ ^lt med e^ar ställa si^ ^ed ett tjenstehjon, ^hade för elyärdeli^a erhållit honmu däruti, ^ch at på annat iät^ ^yttia jungfru ^oi^les fwaghet, stridde emot ^e hans upfostran^och seders ^an ^ häu^ da,^at en ädlare böjelse, mindre pajande m^d ^ans nu warande stånd, ^och hwilken sknlle h^ hans lifstid råda l^s h^nom , hade redau ^agit sin uprinnelfe i hans hjerta^ ^ Han så^ dageligen under måltid^rne ^i^ ^unde ieke annat^ ån blifva rörd af de öma ^ch okonstlade behag^ligheter, f^m framte ut^ ^lt hwad denna unga skönheten sig ^retog^ ^m han rågade hennes ögnakast, tyekt^s ho^ uom^ at de blirtrade^ Han slog straxt ner si-^a ögon, inlagen af en inwartes or^lighe^ ^ou^ l^an ännu ieke n^este at^gora upmär^am^ ^et på^ ^ed något mera^ ärfarenhet och knn^ ^ghet, hade han, f^m war så förståndig, al-dr^g underlåtit, at kwäf^oa denna bö^lse i si^ början, och genom en hastig slygt wika för fg^ ^an^ ^men det war så beskärt, at han ej sknl^ ^e blifwa ^enne warse^ förr än det w^r för-^ent, och hans förnuft blifwit aldeles knfwadt^ emedlertid begynte hans f^uka alt mer och me^ at angripa honoms N^jet at ^eligeu ^nder måltid^timarne se Mil^ Nettljng utplå^ ^ande hos ho^om minnet af hans nedriga til-^ånd , och förfötmade de lediga stnnder , af^ den öfriga dagen, fom han siek til^ringa i sin ^mmare^ oförmärkt for honom s^lf he^te han^ mästa bryderi och tidsfördrif i denn^ enslighet at syfta ^å M^ Doro^ra^ Hit^ intils hade endast hurtiga st^n war^t ^ hans smak, rörelse^ och instämfgheten satt^

l^an öfwer sjelfva ordens aspal^ing^ nn åt^r

fattade l^an t^eke för öma ^ch bevakande, och ^nngfru ^il^le l^ade m^ än rn gång d^

^nilmöjet at genom nyekel^ålet se honom lik-s^n komma nt^m sig , då l^n spelad d^ ^ ta^ienska styeken, fom hon wämjadeswid^ änd-teligen förlorar hon alt tålamod ^ med tät^ slag på dörren, twinaar hon richard at släp-pa henne im ^ gifwen tokug , min wän, sade hon^ ^ag^ i^ke mera undra på, at s^

er så brydd , så ängslig ^ i skolen bringa eder döden på halsen med edra sorgetoner^ ^e d^

italienarne l de hafwa fördrifvit glättiga

ten nr ^nr^pen, och bafva på ^em, eller se^ år bidragit mera til mjältsjukan^ än tidnings-

läsandet, stenkåls röken, ^rodryriloneusspökels^ ^he och Ponnchdri^ndet, och andra starka fa^ kers förtäring^

^pelen^kotska dansar ^ch lir^

styeken, efter i för min sknl haten den ^ran-

ska Musiken^ Men om i kunnen ei låta sä^ eder, utan fortfaren at stappla fram de^ia öm-

keliga klago- wifor , skal ja^ bryta up låst^

och få stilla klaveret, ^t ^ ei mera skalen wara n^g skälig at spela därpå,

^oibles ankomst och tilv nelser l^ad^ ry^t richard nr en belägenhet, där h^la må^

sende war, s^m en andes, ^ch då kroopen war likasom fördjupad i sömn^lndersån^en^e^eha^ si^ seMi^^thea,och^ denna l^nsliaa inbillning lät honom utfara de öma ^ch l^taaand^ th^r,^ som så förargad^ jungfru ^ib^ omsideransade ^an sig något^ l^ad henne sitt^ ned br^ de wid fig, ^ch för at nåa^rlunda skingra hen^

n^s vr^ salade han ^gra små slagdänger^ f^m l^on lärt honom, ^ch hon blef däraf til

freds^äl^

^edan detta tildr^g sig i vindsvåningen ^ ^f Slottet, war en ^oibles medälsk^rinnas

afundsjuka s^slolatt, at f^r richard tilreda

^m^ra lysande , men o^ fegare äfventyr^ ^^ dorotheas kammarpiga ^olli fattade be-

hag t^l richard , ^och efter h^n int^t kund^ tåla ^ra^syskan, sökte l^n på alt sätt at wän-da henne til åtlö^ ^ sade hon , ^alie-

narens slaver är burit i drängkammaren ^ ^nnfru ^oil^ har omskapat richard til ^u-

sikant^ och bägge tilbringa deras tid at hålla ^oneert^

^et ^r ieke görligt, ^lli svarade,^ ^il^^or^the^ Frible kan intet ^nsiken,

och är så myeket mindre i stånd at lära nå^ gon annans ^ ^et är sant, ^i^, fortfar kam-marpiaan, kan ingen ting, men l^n inbillar richard, at h^n kan, och han förspiller sin dag i hennes sällskap^

Hafven j h^rt hon^m , ^o^ii , frågad^ ^i^ ^rothea^ - - - ja, svarade ^lli,

h^n bullrar my^et på klaveret ^ men det lär jeke heller wara annat än lmller - - ^en-

na ynglinaen är blygsam, ^ch ^tye^s hafva fått en ^upforstran öfver hans stånd, sade^i^ ^ettlina^ han t^rde veta saker, dem ^oihl^ aldria sknlle kunna undervisa honom uti^ ^en

när spelar han på klaveret - ^ - - ^m morgonen, eftermiddagen, ^ller när han med-

funnit sina andr^ göromål, ty j öfrigt måst^^ag gifioa honom rätt, l^an förrättar sinasy^ lor med oförtrntenh^t, snarare mer än mind^

Och har ing^n annan dårskap, än at hör^ ^ ^oible^ Hon är illistig, Och torde sora ^honom

lan at nog ^ hon är beständigt omkring honoms jag sinner boaom redan nog ombytt - - -

^Og utaf ^olli , sade ^ dorothea, om j blifven i morgon warse, at richard ^usi-

ee^rar i sin kammare, Och om han är allena, så sägen mig til^ jag har lust at höra det^

^ag n^ore nögd Om ^e^er ^amphiles ^la^ wer kunde gifwa mig någon thon^

^låekan tio den andra dagen , kom ^ol-li och tilsade sin ^röken^ ^ll ting war tost j

Slottet^ Sir ^eorges^ war på jagt, ^oi^le fy^lofatt at kläda ^ilady, och richard ^hölt

på med sina öfningar Dorothea gå^å-stad Och ly^nar genom nye^elhålet^ Hon wän-

tade wäl något af honom, som war öfwer

tjente hj Öns ståndet, men hon war långt ifrån at föreställa sig, det l^an skulle med sången

knnna instämma^ på ^laweret^ Han kom i det samma af en händelse, at spela ^en ^talien^ ^lria , som ^ar sammansatt i England , och ganska begärlig^ ^i^ hade gäraa welat lära den samma, men sedan ^e^r Pamphile for bort ^trodde hon det wara omöjeligt^ Hon ha-

de nästan klappat på dörren Och befalt ^chard ö^na den samman men det ran henne strart ^

h^gen, at bon redan gjordt ett förhastadt steg , som ej pajade sig^ hwa^en för hennes k^ ^nnes

ålder, eller hennes stånda med OrOliga

klef l^on fördenskul utför trapporne, do^ i de^ f^a

föresats at til siu underwisning ny^tia d^u^ unga ^u^kantens ^åswor^ törhända mera än^on hade bordt göra ^r sin egen ro och stille sknlls ^der den härpå följande måltiden, k^

stade hon ofta ögonen på honoms ^tan tvifvel hade h^n wäl tjlförene blifvit hans wael^ ut^

seende warse, Men h^n hade aldrig gifvet där^

up^å någon ^ts Hans lineamenter, h^s fö^ trassliga wärt hade wäl i allmänhet synts hennes

behagliga ^ men sjelfva ansigtet och kroppens hela öfriga silning , hade^ ^ndgådt hennes upp^ mä^ksamhet^ den blef un hos henne w^kt, h^n suekade, ^ch denna ^första sueken hade sit uphof af en medlidande känsla, och en nonnen be-

tragtelse, hurn så lyekeliga gåfvor skulle kunn^ wara tildelte en, dend^re^ann^ wore beskärt,

^n at til^ringa lifvet i tjenstehjons siandet l Mi^ ^rotheas tankar målade sig uttry^eligen ^

^nnes ögnakasts richard råkade dems

gingo ända in i hans innersta, han känden en o-

^eskrifvelig oro och förvirrings Hans återståen-de sy^lor skingrade något hans brydda si^ne, til

de^ aftonmåltiden inföll ^ s^m förde h^n^m ^

samma belägenhets richard förmådde i eke äta^ ^an giek teakas i sin kammare ^ hans hjerta

w^r så beklämt , at han knapt runde andass Han lade sig ned och kastade sig i sängen, u-

^an at knnna tilsluta ögonen , och l^an steg

^ångt tröttare upp, än då ^au lade sigs

Mi^ dorothea war ieke mindre tankfull

om den Aretten^ som hon hade ^ hörts Hen^ ^ ues tyeke för M^siken^ fördubblades genom

rennes föräldrars försummelse, at gifva henne utväg til färdighets inhämtande därutinnan^ ^en^wad ^del skulle h^n wäl vidtaga för

at så blifva af richard undervisad på ^lawe-ret? At i denna underhandling betjena si^^oihle ty^te hon wa^a sig owar^^ ^än^ ^ou sig til ^ilad^, torde hon få ^ sn^hor^

Hon förmente sig häde l^tt^ och hattre lun^ na gen^m Sir Georges sjel^ härutinnan ua sitt ändamål^ Hennes f^r plag^de o^ ^örmå henne at sjunge H^on hade i h^ ty^ den oästa röst i hela ^naland, och^som ^n wille syna^ förnäm , l^wislade hon g^rna några takter af de steken , som w^ro mäst a^ lanwde, och ho^ ku^de öfwerkomma^ Han war merendels wan ^ at traila fram en half reprise utaf ^ ^orothea^ ^jf-ariette^

s^de h^n til sin dotter^ om du kun^ den^ den ar alt förwaeker^ ^istri^ war ^rann-

^ru, inbillar sig sjunga den wäl^ det är öm-

heligt at höra - - ^en d^t kunde låta sig göra, min far inföll ^orot^ det säge^ at richard , ^iladys ^ake^ , lät^r hör^ den ^amma ^förlikneligen - - - Hanl sade Si^ ^eor^es ^ det faller mig ieke underligt före^ kalender, min Picenerare^ och som under de ^ månade^han war här ^ l^ar blefwen den hurtigaste bägare i anropen ^ l^an är wid ^ran i winter^ ^u säger, at richard sjun- ^ ger^ har någon hört honom? - - ^ ^in

^ammarpiga, ^olli har herättat så för mig^ parade Dorothea - - sade ^arounet^

^en , ^olli är kännare i ^usik ^ m^u m^ar fortfor Dorothea, han spelar tillie på ^we^

ret^ han har fgtt Messer ^amp^iles i ^ ning - - - huru l han år tilwärkare l ^

ar eu snall go^

Baroneten begynner blifwa ^khågad^ ^it h^ra den nya oirtuosen, richard ^åstelåm^

alt ^wad han had^ under bänder ^ ^lawe^ret blef i en hast nedburit^ det ställdes i ettll-tet lusthus, som låg på jordslätten ^ trädgår-d em

richard hade aldrig spelt i närvaro af någon annan , ån en ganska god mästare vid

universitetet i ^fort, som undervisat honoms Hans Herres nysikenhet^ begärl^het och bråd-

ska sörsatte honom i yttersta bryderier ^lyg af naturen, var han nog fa^en at mj^tro sin e-

^en ski^eligl^ts Han sätter sig ned, noterne

ligga för ögon, klaveret har han nn-der sina händer, men han hade ändå näppeli-

gen funnit en thon eller en n^t, om intet ^i^ dorothea med en änglaröst ^ sagt åt ho-nom ^ men sjnngen då^ichard^ ^id denna

befallningen, hvars välde han kände i all d^ vidd, gjorde han ändteligen början^

Först war hans röst något skälfver, ef-

ter hand blef han mer Och mer oforsagd, så at hans förhållande behagade hela sailska-

pet, och hragte ^aronneten , at af full hals

ropa Om detta undervärd

^ilady hörde detta ända in i sina rum,

och wille veta orsaken därtill ^an berättade

henne dem jungfru Foil^le, som nn^såg sin ^fgud på altaret, waklade emellan glädje och

oro^ ^ilady sade kallsinnigt^ Sir George^

upsinner altid besynnerliga och ovanliga ting^ Han giek sedan sjelf in til henne , och försäk-

rade, at ingen ting Vore så underl^art^ i må-sten höra honom, Milada i skolen falla där-

^fver i förundran, det skal behaga eder ^ ^ila^ dy rykte på naeken, och m^n upsköt andrager

^il eftermiddag^

Hvar-^warföre skola wi uppehålla o^ ^ ll^ ^må omständigheter^ ^og ^ ^ich^ sj^r^ ^ dorothea i sin ordning sjunger afw^-des, biträdd af ^ichard^ ^ilady Nettlmg, baroneten , h^ stäg^u ^äuj^r sig, ats^r^ wingen i huset l^li^ ^u larjung^ af ^irtuo^

fen i ^riet^ Röstaren war genomdriv wen i konsten ^ men ^ han naturlig

fmak^ ban war trägen, oändligen tåliga jungen l^de ^åg och drift, där^ gjordt un-derbara framsteg, och all ting ty^ wara i bästa sk^

jungfru Foi^le allena war i^e nögd^ ^il^

le hon giswa ^Orothea någon underwis^ ning i fransyska språket, hade man i^ tid,

at emottaga den samman ^ltom ^iladys ^sma rum och - - såg hon richard nästan ^eke oftare än de åto^ Han idkade sina stu-dier ^ lusthuset där ^law^ret war insats ^on kom wäl ibland och satt^ sig i hans k^än , men han gjorde mgen uppmärksamhet på hen-

ue^ Nå^on af husfolket gick igenom ^ rum-met , trässade henne i en sådan ställning ^

^e^hade henne til de^ bOn måste gå däri-fram

^ Hon war wärkeligen kär, och hennes til^ st^nd begynte blifva odrågeligt^ Efter l^nn^ räkning borde intet richard war^just af^ar-mor^

^et fö^l henne ^rart och ^tan någon grund ^n, ^t Richards känslolöshet ändteligen blifwit

kufvad af den u^ga ^ dorotheas skonhet,

hon folgde de^ med ögonen, och blef innom ^ort om sanningen häraf öfwertygad^En dag hade hon stält si^ bak ^m en skärm, under det richard hölt föreläsningar ^or ^ Dor^e^ ^lt l^d som sades war ofn^erensstämmande med det göromål hwar-med syntes wara syrsatta ^ men sjeli^wa r^n hade nå^n ting så lösligt ^ch ömt, at de tyektes säga hwarannan artigheter, jnst då de som mäst talade om ^taoer, tappla-tur och be - enol ^ ^ ösrigt, så my eken wäl w il-^a, begivenhet och eld i ögnakasteu, så mån-ga afdrott ^ an^drägten , en ^rolighet, s^m så ^wäl lät märka sig igenom små darrningar , at för en kän^arinna ^war saken påtagelig^ ^undskaparen stiger fram ur sitt bakhåll ^å^naden, s^m redan war nog starka tyk-t^ ^ifwa fördubblad ^ ^an blei^ liksom litet hindrad af becket , men oron giek öf^er, och man åter be^nte sina öfningar med lika drift fom förut ^ ntan at ^ry sig med undersökningen ^m man hade e^ mi^tänkt ^itne eller intet, ^iman war all^ jungfru ^oiole gi^k ^i-chard i fö^wa^ ^ han wille undwika henne , men hon tog honom i råek^rtet^ H^n dra^ aer honom sig^ ^ skolen i^e undslippa mig, sade hon, ^ag m^ste tala med eder^ ^ren ^ tok^, richard? Eller h^ad fe^ las eder? ^ ären nog oförsynt at uplyfta edr^ ^gon på wår unga Fröken? ^ åren kär i hen^ ^e, hon älskar erl ^ir Georges och ^ ^ady hade därom den mindsta mi^tanka, sknlle^ ^ l^ifwa handterad som en skälm , och morgon-dagen skulle^ j blifwa öfio^rsänd til ^olonierne^ ^omd t^l ^innerlig landsstyg^ ^an kan föreställa fig ^ichard^ f^nn^ran Han war brottslig, ut^ at ^n ^etste ^ H^

at se sig anklagad , knnd^ h^n ^ en s^n^ ^ fwara^

^ag,sade han outsider til^nn^fru Foi^le, ja^ skulle wara nog nedrig, at förrada et Herrskap fom är så wärdigt min tilgifwenhe^ och mia wördnad^ ^ag skulle fördrista mig, at älska de-ras dotter l hon skulle älska mi^l ^ ären sjel^ ^okug^ - ^ - ^ - ^ ^ ären åtminstone en oskyldig, inföll Foi-^le,^ we^en ieke hwad j^gjören^ ^ ären oknn-nig om edert tilstgud^ ^ämnen eder lärjunge ^ ^ller skal^ min wänskap^ för eder ^ och mitt ni^ för Herrskapet bringa mig at göra det , som framdeles torde ångrad Ställ er intet mera sä löjelig för mig , jag skal skilja eder wid de^ ^nfall^ Hela detta onda kommer as edert egit ^el min wän - - -^etta ^ndal inföll ^ichar^, ^ ^egahben ^nig ^nng^ru, sade han ^ ^ag har intet ond^ och jag gör intet ondt^ ^ag sinner nö^ ut^ at gifwa Mi^ några ^tioner, och hon antager dem med godhet ^ Sir Georges och ^iladu år^ varmed u^de - ^ - men jag år drt in^ ^et, sade ^oible^ ^tnnu eu gång, j^g wil ^ ^et at dorothea skal blifwa hufwud- yr för en ^akej ^ och jag wil miet at denu^ ^akej^ rmot sin wilj^a skal för hennes sknll f^r^ ^ Carolina ^ - ^ ^an ser på o^ ^ ^ ^ ^ nödgas aå ifrån eder ^ ^åt ed^ ^ ^ardorr stå öppen i ^ftou^ ^ ^gg ska^ ^ ^der ann^mera^ ^ richard ^ ifrån ^oible^ t et tillstånd,^ ^r sn^art et afmala, han skot sig ^ st^ kam^mare^ ^an wille ieke ärkänna den uplysnin^ fom foible gifwit honoms men det hade re-dau trängt sig in i hans innersta hjerta^ ^an ransakade fig sjelft ^tll den tid, som förstn-tit, innan han siek se^ Mi^ dorothea , t^ekte^ honom wara et intet , utur hwilket han nu hnnnitframkoma, och om han lämnade henne, tyktes ho^om at samma intet wille honom all-deles upsluka^ ^ltid intagen af den största-wördnad f^r henne, hade han låtit förföra si^ af det nöjet, at se henne, at tala med hen ne , at tilbringa hela timmar l åtankan af hennes ^ himmel l ropade han, skulle ^o^ ole hafwa sagt^sant? skulle wara nog o-lye^elig, nog brottslig at älska? - - - Det är ^estält^

twungen af mitt oly^eliga öde, at antaga det nedrigaste tilstånd i werlden, med et hjerta betaget a^ en höjelse, som mi^strmar mi^ na wälgörare, domd t^l de aldragrufweligaste af-fägelser , eller ämnad til strask och blygd, är döden det enda sommlg återstår at önska, och ^ag måste sök^ honom - - ^ - ^ Men ^oihles säaer, at mi^ Dorothea älskar mjg^ det ^r i^ke möjeligt^ upfödd i öfwerstödes sköte, ^mgifweu af alla de förnäma anbud, fom söka ^henne, , har hon kunnan ^asta några g^dhet^ hl^arpå^en fattig go^e, som hon tye^er w^ra därtil owärdig ^ men gt hon skulle kunna älska mig ^ ^ ^ jag wore galen om j^ag wille fnbilla mig sådant^ sådane woro de betragtelser , som den stavars richard nu gjorde^ ^oible afstympade dem med sitt krafsande på dörren^ han stälte si^

sörst^först, fom han ieke hörde, sedan so^n h^n ^ore

sjnk, och han öpnade i^ Hon gjck därifrån brinngnde af harm^ men war han j stånd at e^

mottaga ett sådant ^sok?

Hon tilbragte en den oroligaste natt i werl^

den^ morgondagen giek han uer at förrätta si-

na göromål, förändrad, lika som man är efter en al farlig sjukdom^ ^ stället, gt^ wid wanli^

timma fortfara med föreläsningarne, giek han up i sin kammare^ ^ad^Nettling, lom af en handel-

se stigit tidigare upp än wanligt, ^fant^ sin dot-ter ensam wid ^laweret^ Hwar ar ^äromästa-

ren? frågade hon^ ^ dorothea swarade ^ han är utan twifwel systosatt med annat, ty han pa^ar eljest noga på tidens ^ady Nettling hefal-^e, at man sknlle gå efter honoms ^olli påtog sig ärendet med största förnöjelse Hon trodda sig hafwa uoletat , at de^a störingar ingalun^ da woro i ^oibles smak-^å ^iladys befallning kommer richard , han hade redau gådt in i sina run^ Han u^lle gif^ya några ^tioner, men barrar öfwer hela kroppen^ Hwad felas eder richard, frågad^ ^Dorothea, med en röst^ som kunnat röra ^stenhårdaste, har något händt eder? ären juk?^- - Nej, Mi^ swgrade richard, om audå intet kunde komma sig fore - - -^an har kanske gjordt eder nagot ^mot^ de^ skulle förarga mig ^ jag är myeket mon om ed^ ^ Nej, man wisar mig mera god-lhet, an jag förtjenar, men jag har haft elak natt - - - kanske j hafwen elaka säugklä^ ^er richard, jag skal saga åt ^ilgdy, och hanskal aifwa befallning ^ - - ^ag besinnermi^ wäl i alla afseenden ^ - ^ej , richard j ä^ ^en alt för bl^ jag känner ert wärde^ S^ ^eorgies och Milady känna det jämte Mi^ ^en fattige richard war illa utkommen^ ^an trodde sig kunna bliswa skild wid bryderiet^ om han begynte^ ^eetionen - - behagar Mi^ sjunga?- - ^ätt gärna, swarade hm^ ^ät begynna med det lilla styeket af Signor ^nnibal, som j gåfwen mia förleden gårdag ^

jag tror mig hafwa det samma wäl öfverlästa det behagar m^g myeke^

läromästaren preludierar med en darrande hand, och Mi^ begynner^ Meningen af de^ partiet , som hon söng ^ war ungefärligen så här^

det war en dnos

^m ^ förstån mitt ögonspråk ,

^ märken strart^ ^aa älskar eder^ Richards partie gafen obeskrifwelig oro til-

kännas Bägge förestältes med så mye^en san-ning , at slutet på skådespelet hade när blifwit

forgeligts Mi^ utförde sin säng med ett färde-

les uttryeks richard kommer genast ihåg Foi-

hles ord, tye^er sig se sanningen däraf nti de

^ägge sköna ögon, som ouphörligen woro fästade

^å honoms H^n blef innerligen betagen af en owiljog^adj^af anger, af ängslan, as sorg ^

^hgn mägtar ej längre emotstå så man^a stridiga pa^ions anlopp, han förwirras , han waeklar^ ^n skjnter sin sto^ tilbakas, wil stiga upp och gå ^n wäg ^ ^ch han fgller utan känsta ned til Mi^^ ^ 7 ^ ^

dorotheas fötter^ ^en nng^ Froken^ h^n^ rörd och bekymrad, rol^ar l^å hjel^ ^ ^ hn^

folket komma, den sjnk^ här^ hört, och r^tet

om denna händelse blifver Foible i samma ^gna^ bliek förebragta

Hon klädde då ^ilady på hufvudet^ Ma^

kan dom a om hannes bryderi ^ Hon skyndar si^ det maska hon kan ^ det kostade ^lady ^ettlin^

m^r än ett hufwudhår ^ ändteligen wardt göro-målet fulländadt^ så godt det knnde skr i bråd-

skan^ kammar jungfrun, just som styger ^il-den sjukas säng^ Han hade ieke stangt om sig^

Hvad felas eder ^å richard? frågade hon ho^

nom - - ingen ting min jungfru , swara-de man henne med ett ledsamt och bekymmerfullt

anseende i går förolämpade ji mig - - ^

iag åt intet om aftonen - - iag ha^ l^aft eu sömnlös ^nat^ ^ - och nl^ l^ar j^

^vimmat^

intet auna^, miu wän ? följen er inte^ ^örmig? frågade iungfrun? i ären förbehål-

^eu emot mig, och j gören däruti illas kunnen

julita så myeket på någon som på mig? ^tae^

hammel iag tilbedes dig och känner ingen högr^ ^yeka , ån at få lefwa med di^ ^ - ^

iag ber, min iungfrn , oroen mig intet, sa^

de^ichard^ iag har vänskap för eder^ ia^ håller mjg eder förbunden för den j^ wisen mig^

men jag^ sknlle bedraga eder ^ om jag sökte inpråg^

^a hos er något mera^ iag beklagar er, ^ fastat er sällhet wid at lefwa med migs ^ ^ ^

anstå e^ hvarannan - - ^^djur , ropade ^oible med ett bittert hjerta^

jag ser Oriaken t^l ditt förakt^ Du kunde utstoffera det litet bättre om du ioille^ ^ag är af en nation,

som dina landsmän hata och söka på alt sätt atwanwörda^ men du tror mig i eke ward at af-spisas med minsta skonsamhet ^ min person är dig förhatelig, du ^åstundar, at jag skal weta det^ du tror m^g owärdig din godhet, och hin egenkär-lek skulle lida , om du siek se saken taga ett annat utieende^ ^åg^ra, jag säger dig det än en ^ån^ , du äreförg^tne, du mi^brukar den til-^ygt, som dig här så frikostiat föruunes^ Du

är nog oförskämd, at älska ^i^ Dorothea, och du har bragt henne at älska di^ ^ ^ -

Döden ware öfwer eder^ jungfru, för det j drista tala en sådau hädelse och förfmädelse^e-mot en sådan person, som hade j och jag äro skyldige den djupaste wördnad - - ^ ^å^ ut ur miu kammare , och nämuen aldrig för mi^ ett ord om de styggelse^, som j inhillen eder, el^ ^ler skal jag låta er ångra eder fritalighet ^ ^ ^ngen i werlden kunde wara fogeligare än ^ichard^Nu kände hon för första gången en lågan-de wrede^ ^huru intagen själen är af någon häf-

^ig pa^ion , blifwer hon doe^ öppen for alla de andra, och kan öfwergifwa sig til de största yt-

^erligheter^ Den behageliga hlir nu deu förskrae-heliga ^ichard^ jungfru ^oi^le hastar sia å^ dörren^ Hon går ifrån honom , antagen af radd^ ^åga, och famlade emellan de hårdaste ^rufwe^ ^igheter, som hgr^ och swgrtsjukg kunnat å^förargelsen gaf richard ^raft^rne åt^r, ^n stiger up^ betänker sig^ ^m l^u sku^e gr^ til flygten, kunde han gifwa an^dnina til w^nhe-drande gilmingar emot Mi^ D^thea, och lik-fom bestyrka ^ihl^s dristiga inbillnina^ Hans kärlek til Dorothea är nu mera inaen aåta för ho-uom^ ^an hända, at han är älskad af henne tilbaka^ Den fara, som hägge twå löpa wid de^ ställning de ^u äro uti, faller honom genast ^ ögonen^ Man

måste taga sitt beslut, sly ifrån Dewonshire f^r a^l sin tid^ men man måste förewända något, som skulld til bortresan, för

at därigenom kräfva omilda omdömmen^ fo^-wagner skal komma dagen efter ^ ett hrefoch en

uptänkt ursäkt för refan sk^la wisa d^ ^nödwän-dighet^ föresatsen war wärdig ett så rättsinnadt hjerta, som hans^ men ödet wille, at han först

skulle l^lifwa ett ämne sör tvänne wådeligheter, fom ådrogo honmu ännu besynnerligare och o-

rimligare hän delsen utkommen ur sin kam mare, och efter en ringa måltid, återtog han sina wan-liga fyllor, med ett a^tsamh^s utseende, som kunde ställa dem til frcds , hwilka woro måne om hans hälsad Han fördubblade denna dagen

sitt nit ^ä^skapet återkom nu isrån iagten^ Hon går emot ^ir Georges, och håller ^ steghög- ^

len under det han stiger af hästen^ Han ^eder ^rafwaren tilhakas i^ stallet^ ^n obändig af drän^ ^arne lol^r en bö^a på näg^t asstånd^ skottet träsfar richard ^ H^n fåras^ ^ ett ogon^liek ser man hans ansigte, hans linne, hans halsduk, ^ och hela ena armen fulla med blod^ bullret wäkte deras npmärkfamhet, som ^ooro hema på ^lottet^ De sandades dit ^ de

^ ^ trodtrodde skottet hafwa traskat^ fruntimren woro fönstren^ ^ Dorothea ropar strart , o him mel ^ richard är ihjälskuten^ ^ samma ögon ^liek blir hon sjnk , och faller ti^akas på en ländstol, som til all lyeka stod bako^ hennes På ena sidan winnlägger man stg at bringa henne til hälsan, och på den andra gar man richard til hjelpa Ett l^ggel ^ade lwrtskutit ena öronsnibben, och bloden slöt häftigt ur detta , ehuru ringa så^ ^ågot Argnebusade botade denna olyeka, och ^i^ Dorothea kom sig före^ sedan hon fått höra denna tidningen^ S^rgfriheten begynte återwi-fa sig ^os det på Slottet församlade talrika säll-skap^ ^et är ^nödigt , at nogare beskrifwa de närwarande^ ^ör påföljande Historien är endast nödigt, at lära känna twänne perstmer^ En war ^il^r^un, en ärbar enkefru ifrån Grefska-^etSusser, syster tilSir Georges, den andre war ^ordSeareeweud, hertigens af - - äldste Son, ^bägge twå aftonen fornt ankommit, i hwad afsigt få wi framdeles tilfälle, atherätta^i^ ^r^ war en kwinna af ett myeket inskränkt för-stånd, af ett förträfflig it sinne, af ett ärofullt iförande ^ hon hade ^nga barn , och anså^

^i^ Dorothea , som sin arfvinge^

^ord Searewens, tjugo ser år gammal ha^

rest och biwistat stora werlden^ Hans utseende ^är wäl märken af de kropps rörelser och tidsform

drif , l^wari l^an mäst förlnstat sig , men det va^ anda ädelt och förnämligt^ En ledig med åter^

^hålle^ m^ ^tt driskgt uttala en konst at hort^ blanda fr^gorne, och afstå en twist med skäm^ och rolighet ^ ett kort begrepp om all ting , me^

ändå fullgiltig kundskap^ ^et wgnligg helefven^hets pratet, som säger all ting med hehag , utan at jnst bry sig med de egenteliga ordelag en no-ga artighet, som stundom war något hogdragen, ofta kallsinnig sådan war personen ^ ^et war ^n förnäm Herred Sir Georges wisade honom oändeliga lwst^gheter , gjorde all ting för han^ sknl^ Gårdags jagten war anstäld för l^ans r^ och nöje^ ^an ämnade honom en liten eonsert om aftonen Sir Georges, som ieke förlorade wärdet af den påtänkta artigheten, kommer tl honoms Skottet som nu hlifwit lo^adt ,^ilord, sade hon til honom, kullkastar ett angenämt tids-fördrif, som jaa ämnat eder^ ^en sårade betjen-ten spelar förträsiseligen på^lawer, och jagwille låta er höra några fmå arier, sungna af ^i^ dorothea ^ mennuårwår - - -utur stånda

worden swarar ie^e Sir Georges, utan med en hugning, och han wänder stg til ^ady Nett-ling - - - ^ilady, hegripen j hwad ^a-^onneten säger? Han wille gjordt mig til åhöra-^eafe^ Musikt hans dotter - - - af en betjent^ ^ag undrar atj, som hafwen wåld ^eke wid underrätten honom , at de^a slags - ^ ^ äro ohrukelig^ ^an kan understundom in-uom det enskildta gf sitt hus, draga någon fördel af betjeningen , men - - Miladi rye^te pa axlarne ^ hw^d skal jagsäga eder ^ilord, swa-rade hon, j kännen Sir Georges ^ ^ch samtals^ ämnet hlef omhytt^

^oihle hade hlifwit ganska illa til mods öfwe^ Richards olägenhet^ hon loppislygand^ till^au^ hjelpa men han tykte mer om mollis sorgfällig-^ anförde fransyskan ifrån sig med nå^ewt slags föragt^ ändteligen hant hon up i sia ömmare, sedan hufwudet blifwit löst förbundit^ och sedan han mi^trostat ^nngfrun med all den hårdhet han knnde nptanka^

^agen efter låg han inne Hau war sy^

fatt om sin bortresa^ Stagar MOlli, underrättad honom om sin unga ^rökens beswimning, fant

han klarligen hurn nödigt det war, at fara stn wäg^ Foible kom at öfwer^opa honom med til-witelsen^ En del undsiek hon i^n kammare, och

det öfriga aenom nyckelhålet på dörren^ u^nder de^ kom Molli utan för den sjukas dörr , at på,

^i^ dorotheas wägnar fråga hnru han mådde ^on f^nt fransyskans och g^f henne en fot utföre^ Denna- här blefdäröfwer så i grund förbittrad, ^t harm och hämd hrunno hos hennes böljande dagen återtog richard sina fyllor, ^ ^iladys rum ^apartement^ med ^n tafts Mou-^epåörat^ ^olli berättandet strart för ^ ^orothea^ Staekars fröken, hon hade ny^ ^örut fått ett annat budskap ^ som war för henne ^ångt mindre behageligt^ ^olli , sade kwn ^ jag ^årtil ^laweret, säg åt richard, at han mö-^ermig där, om han har tid^ richard får be-^allningen, och kan intet wara o^örsam^ Han ser ^i^ dorothea badande i sina tårar, han fram-^iger bestört och häpen, at hon ieke dristar öpna ^nunnen^ richard, sade hon^ jag kommen ej mer ^t njuta edra föreläsningar, jag måste gå utur Slottet ^ mina föräldrar gifta mig m^d ^ordSea-reweuse^ gll ting är j beredskap, och skalw^ra as-slutadt mnom några d^ ^arwäl^ich^ ^ ^ ^mw^lmgen af stan^ skal lattare a^fördraga, om den sätter mig i förmåga, at en gåna kunna göra er g^dt - - ^g nnn^r er myeket - - - ^ag skal göra er go^ o^ ^

kan - - glömmen intet hort migs

Mi^ ^rothea kände ^na tårar styta å nno^

h^n blefwarse at ^ich^rd ävenledes utgjöt d^r-

af öfverslödigts Gråten iek^ sade hon tilh^ n^m - - - ^ bedr^fwen mig därmed - - -

^arer wäl ^ - - richard utom sig sjelf , faller på ett kuä och wil ky^a handen, som råe-

^er honoms ^ samma ognahliek kommer Sir

Georges i det grufligaste raseri inspringande^,

med wä^jau i handen, at på ställdt stieka ned den fattige ^ich^rd^ l^an stöter emot en^stol^ fal^r omkull, stiger åter up för at än en gång rasa på din olyekelige^ ^agtadt Richards blod och sinne hlifwit så uprördt under samtalet med Mi^ ^o-^t^ea, drifwen snarare af en naturlig aning, än hörsam emot en förnuftig sientlighet , undwiker han sin angripare och hoppar ut genom et åt j^ord

parken öppetstående fönsters

Sir Georges ryter, fradgas, löper hela hu-

set igenom, han ropar sina betjenter, han ropa^

de främmandes Wapnenerl ^ope^l taaeu fast

^onoml häkten^ honoml ^ bödelns wåld m^d

^onom, den niding^ den förföraren^ Man skogar sig tilhopa^ Man fer Mi^ ^

r^thea utsträkt på golfvet ^ förbleknad , utan ringaste känsla^ Man frågar ^aronneten^ öf^

wer hwem han har at beklaga sig^ hwemfo^ skal ^asktaga^ ^ichard^ ^an är i trägård^Sir Georges ^sätter sig i spetsen för solkho^

^en , som ti^ött omkring honom, och han är^ nar nu fortsatta f^rsölgelsen med större krafts

^oihle och ^olli lmro ^ Dorothea ^ hennes rmm ^ilady talade wid sitt nattduks

^ord med ^Ord Searen^eus^ De höra owäsendet och gå ut at förnimma orsaken därtill ^ls ^ila^

dys fol^ wll ingen säga henne den samman ^Ordens ^ammartjenare dölger ingen ting för

^onom^ man kan döma hwad wärkan sådan ^ändelse sknlle hafwa på en man, färdig at

^ifta sig för penningar^ Han ser på sttt nr , beskådar hurudan wäderleken ar, befaller sitt

folk at^ förespånna wagnen, gören djup bug-^ing för ^ilady och frågar, om hon har nå-

got at hefalla på ^ondon^ ^ resen bort, ^ilordl sade ^ady Nett-^ing som föll ^ förundran oswer ett så ha^ ^igt beslut - ^ ^a , ^ilady, en onnd-^ikelig omständighet twingar mig därtil, jag ^an intet taga afsked af ^aronneten , utan ^ede^ er ursäkta mig hos honoms ^nnanhan ^äl sagt detta, går han sin wäg, och skyndar ^elf på ^nstalterne til siu hortresa^ omsider får ^ilady weta hela samman-^a^get , utsmyekadt med alla de omstäudighe-^er, som Sir Georaes förbittring, ^ichard^ ^lygt och ^ Dorotheas twätydi^ga belägenhet, ^unde gifwa anledning, at förestä^a sig^Frun ^ade ett lösligt stnne, men ett sådant äfwen-^yr, som detta, tystes ewärdeligen göra ^en-^es end^ dotter sitt ^oda namn, utan radd^

uin^ning ^ förlustig^ och göra henne sjelf tjl än^ ne, alt det prat och åtlöje, hwarmed en ail^ mänhet wille roa sig, som re^an ej nnnad^ henne myeket godt^ men förnämsta olyekan war at denna händelse ^er^wa^e henne det så ef-terlängtade nöje, at få heta ^oder åt^en Hertiginna, sull af grämelse och förtret, gi^ h^n in i sin d^tter^ kammare^ Hon wille först utleta sanningen , och sedan öfwer^a henn^

med förebråelser^ ^en den unga ^i^ war in-tet i^ sådant tilstånd at hon kunden hwarken

förnöja hennes uysike^het , eller förstå hen^ nes bannor^ ^ltsörmyek^t färskräekt och^änn^ mera hjertklämd, had^ dåningen ännu e^ u^hör^ Den goda ^striss ^rarn , hennes Faster^ hölt henne i sina armare och böd til at fe^ henne til lifs^ Baroneten sökte igenom alla st^a - ^ ^ - hela sin trägård ^ men då han intet f^nt hwad han sökten hefalte ^an sitt folk at stiga til häst, och slagfältet om^ kring^ En oförsiktig säkerhet hade tilslut^o-nom ögonen öfwer sin dotters och en yngling^ ^ånga fam^lwäm på twå manna ^and^ Et^ f^rwaget förtroende had^ hindrat honom , gifwa akt på dem^ giftermålet med ^rd ^a-re^en sknlle hafwa gådt för sig, ^ Doro-thea, sörek^mmen af en böjelse , fmu förnuft och högmod, ^amb^ion^ f^k^ade, skulle l^f-wa sökt at förgäta ^ich^rd ^ ^oibles s^artsm-^a raseri ändrade i ett ö^abliek hela anställning gen^ ^olli kom efter ^ichaed på ^i^ Doro^ theas wägnar^ Fransyskan går strart til ^a-^onneten, säger honom glt hwg^ hon grodde ^ ^ i ^sig weta, alt hwad hon knnde gi^a, ^ch

sagar honom på stallet, där olyekan skulle häu^ da^ Sir Georges kommer just i det sa^^

richard föll på et^ knä, kyste ^^wr^eas

hand, och tog afsked af hennes ^eras ^stg^

den woro upeldade, ögonen badade i tå^ ^

ronnet såg mer än han kund^ s^, ä^ u^u hade sagt honom, han föll i ett löjel^ r^ rie, som ådrog de försigtiga^ mått ^ch st^ ^a hans sida^ Foihle war hämnad^ men hennes å^ger ^ch hennes räddhåga låto henne dyrt hetalg

en så bedrofwelig tilfyllestgörelse^ Hon hade

^ntet elakt hjerta , och hennes unaa Fröken var utskämd til sin hedern Hon älsk^e richard

af alt hjerta^ och om h^n ärtappades wore

han^forlorads Hans ungdom, hans oförfarenhet, hans swaghet öfwerlämnade honom wärnlös ^

en mägtig mans wåld^ ^agnrae skulle alle wända ^sig emot honoms